

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., H., H., X., R.**, zast. **J.**, advokátom, ul. **X., H.**, proti žalovanému: v 1. rade: **C.**, štátny podnik **H.** v likvidácii, **H.**, likvidátor **J., Č., K.** a žalovanému v 2. rade: **C.**, a.s., **C., H.**, o zaplatenie **3.859.601 DEM s prísl.**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23. októbra 2000 č.k. 13 Cb 6671/94-303, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie o d m i e t a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu proti žalovanému v 1. rade zamietol, žalovanému v 2. rade uložil, povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.111.651 DEM a trovy konania, žalobu proti žalovanému v 2. rade vo výške 645.788 DEM zamietol. Návrh na náhradu škody 1.102.771,20 DEM proti žalovanému v 2. rade vylúčil na samostatné konanie. Žalovanému v 1. rade priznal trovy konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny proti žalovaným titulom úroku z omeškania a náhrady škody.

Na základe rozhodnutia Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR z 8. júla 1994 o privatizácii časti majetku žalovaného v 1. rade a rozhodnutia Ministerstva hospodárstva SR z 22. augusta 1994 o vyňatí časti majetku žalovaného v 1. rade a jeho vklade do novej spoločnosti, bola založená spoločnosť **C., a.s., H.**. Súd po vykonanom dokazovaní

zistil, že pasívne legitimovaným v spore je žalovaný v 2. rade, na čom nič nemenila ani skutočnosť, že žalobcom dodané suroviny – kaprolaktán – spracovala a.s. C. H.. Súd ďalej zistil, že na základe uzavretých kúpnych zmlúv dodal žalobca predchodcovi žalovaného v 2. rade kaprolaktán a to v roku 1991, ktorý surovinu spracoval. Za dodávky zaplatil štátny podnik C. H. do 10/1992, teda s omeškaním. Za omeškanie s platbami žalobca vyúčtoval úroky z omeškania, ktoré sú predmetom konania.

Súd mal za preukázané, že nárok žalobcu je voči žalovanému v 2. rade v časti dôvodný, preto žalobe vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. Žalobu proti žalovanému v 1. rade zamietol a nárok na náhradu škody podľa § 112 ods. 2 O.s.p. vylúčil na samostatné konanie. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, 2 O.s.p.

Žalobca podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 27. marca 2003.

V odôvodnení odvolania uviedol, že na základe výslovnej požiadavky klienta podáva odvolanie proti tej časti rozsudku, ktorou bol iba žalovaný v 2. rade zaviazaný voči žalobcovi a voči výroku týkajúceho sa žalovaného v 1. rade, ktorým bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nezohľadnil ani ďalšie zistené skutočnosti a dôkazy a nesprávne vec právne posúdil. V tejto súvislosti poukázal na priloženú Sťažnosť ... žalobcu zo 14. júla 2005. Pokiaľ ide o nástupníctvo, podľa odvolateľa je založené na princípe solidárnej zodpovednosti t.j. žalovaní v 1/ a 2/ rade nech sú v odvolacom konaní zviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi uplatnený nárok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Doručovanie písomností vo všeobecnosti upravuje ust. § 47 O.s.p. a pre doručovanie podnikateľom platí domnienka doručenia zásielky podľa § 48 O.s.p.

V danom prípade bol napadnutý rozsudok žalobcovi doručený dňa 8. januára 2001 (dôkaz na l.č. 336). Lehota na podanie odvolania začala plynúť dňa 9. januára 2001 a uplynula 24. januára 2001. Žalobca podal odvolanie až 30. marca 2007 doporučené, prostredníctvom pošty. Tvrdenie odvolateľa, že rozsudok bol doručený až 16. marca 2007 nie je relevantné, z hľadiska plynutia lehoty na podanie odvolania, pretože z predložených dôkazov v spise jednoznačne vyplýva, že rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 8. januára 2001 a dňa 16. marca 2007 bola novoustanovenému zástupcovi žalobcu doručená fotokópia rozsudku. Z uvedeného teda vyplýva, že odvolanie bolo podané oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca nebol úspešný a žalovaným žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková